

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 6C/304/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815215995
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Kohútová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3815215995.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Miriam Kohútovou, PhD. v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5 proti odporkyni: D.C. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom U., K. K. XXXX/XA, o zaplatenie 3.005,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,59 eur s 8,05% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 16.8.2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Právny predchodca navrhovateľa - Všeobecná úverová banka, a.s., sa návrhom podaným voči odporkyni domáhal zaplatenia sumy 3005,90 eura spolu s 8,05% ročným úrokom z omeškania od 16.08.2015 do zaplatenia a náhrady trov právneho zastúpenia a ostatných trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 2.7.2008 uzavrel s odporkyňou zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. - Karty T-Mobile, ku ktorej viedol účet č. 25971604, na základe čoho poskytol odporkyni kreditnú platobnú kartu s úverovým rámcom 1800,- eur a odporkyňa bola povinná mu platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 60 eur. Úver bol odporkyni poskytnutý s dohodnutým úrokom vo výške 20,40% ročne. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť, právny predchodca navrhovateľa vystavil ku dňu 14.08.2015 výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu v sume 3005,90 eura (pozostávajúci z istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany odporkyne). Odporkyňa svoj záväzok uhradiť zistený dlh v sume 3005,90 eura do dňa určenej splatnosti, t. j. do dňa 15.08.2015 nesplnila. Keďže odporkyňa svoj dlh neuhradila ani len čiastočne, od 16.08.2015 je v omeškani a právny predchodca navrhovateľa si uplatnil aj priznanie zákonného úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 3005,90 eura od 16.08.2015 do zaplatenia.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015 postúpil právny predchodca navrhovateľa (VÚB banka, a.s.) pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa, ktorý podal návrh na zmenu účastníka na strane navrhovateľa. Zároveň vyjadril súhlas so vstupom do konania. Tunajší súd uznesením zo dňa 11.02.2016 č.k. 6C/304/2015-87 pripustil zmenu na strane navrhovateľa a pripustil, aby navrhovateľ vstúpil do konania namiesto právneho predchodcu navrhovateľa.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že čerpala peniaze od právneho predchodcu, uhradila sumu 2383,71 eur, nesplácala ďalej z dôvodu zlej finančnej situácie.

Na pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ, ktorý svoju neúčast' písomne ospravedlnil. Súd preto konal v neprítomnosti účastníkov konania podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žiadosti o aktiváciu Karty T-Mobile zo dňa 2.7.2008, obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a.s. (ďalej „obchodné podmienky“), výpisu z karty T-Mobile odporcu, zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.10.2015, vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 2.2.2016, ako aj oboznámením ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Právny predchodca navrhovateľa - VÚB, a.s., so sídlom v Bratislave, so sídlom Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155 a odporkyňa uzavreli dňa 2.7.2008 zmluvu o vydaní a používaní Kreditnej platobnej karty T-Mobile, teda úverovú zmluvu vo forme kreditnej karty, na základe ktorej sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytnúť odporkyni úverový limit vo výške 1800 eur. Odporkyňa sa zároveň zaviazala uhrádzať právnemu predchodcovi navrhovateľa štandardnú mesačnú splátku v sume 60 eur. Odporkyňa od právneho predchodcu navrhovateľa celkom na základe predmetnej zmluvy vyčerpala peňažné prostriedky v sume 2742,30 eura. Na účet právneho predchodcu navrhovateľa na splatenie kreditnej karty odporkyňa zaplatila celkom sumu 2383,71 eura, posledná úhrada z jej strany bola realizovaná dňa 25.4.2012 vo výške 30,- eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01.10.2015 postúpil pôvodný navrhovateľ pohľadávku voči odporkyni vrátane práv a povinností veriteľa zo zmluvy o vydaní a používaní nákupnej karty T-mobile na súčasného navrhovateľa (spoločnosť EOS KSI, s.r.o.). Navrhovateľ podaným návrhom voči odporkyni žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 3005,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne od 16.08.2015 do zaplatenia. Z vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 2.2.2016 vyplýva, že uvedená suma predstavuje rozdiel medzi debetnými operáciami v celkovej sume 3005,90 eur (debetné operácie vo výške 5389,61 eur - kreditné operácie vo výške 2383,71 eur).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o vydaní a používaní Kreditnej platobnej karty T-Mobile, i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 v spojení s § 879j Občianskeho zákonníka ako aj v zmysle ust. § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia zmluvy uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zároveň je potrebné uviesť, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku *lex specialis* (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný z časti nedôvodne.

Bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy/ žiadosti o vydanie Karty T-Mobile zo dňa 2.7.2008, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa (VÚB banka, a.s.) poskytol odporkyni spotrebiteľský úver formou kreditnej karty s výškou úverového limitu 1800 eur. Navrhovateľ sa návrhom vo veci samej domáha zaplata sumy 3005,90 eura (istina v sume 2742,30 eura, úrok v sume 1.857,75 eura a poplatky v sume 408,78 eura mínus 2383,71 eura úhrada zo strany odporkyne) ako debetného zostatku na kartovom účte odporkyne. Vzhľadom k tomu, že v danej veci sa jedná o vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom, zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň uvedená zmluva spadá aj pod režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto posudzoval nárok navrhovateľa aj s prihliadnutím k ustanoveniam o spotrebiteľských zmluvách. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný nedôvodne.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty T-Mobile ako zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj RPMN a údaj o výške, počte a termínoch splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná zmluva obsahuje údaj len o výške úverového limitu a výške štandardnej mesačnej splátky. Indikatívny výpočet RPMN je uvedený len v obchodných podmienkach a to drobným, voľným okom ťažko čitateľným písmom. Súd je toho názoru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje relevantne uvedený údaj o RPMN tohto spotrebiteľského úveru. Súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že údaj o RPMN, ale aj o úrokoch a poplatkoch spotrebiteľského úveru je tak dôležitý údaj spotrebiteľskej zmluvy, resp. podstatná náležitosť spotrebiteľského úveru, že musí byť uvedená v základných ustanoveniach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú spotrebiteľ po prečítaní podpisuje. Nestačí jej uvedenie v ostatných komponentoch zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré by mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť takejto zmluvy ako napr. v Obchodných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či cenníku. Je tiež treba uviesť, že odkaz na indikatívny výpočet RPMN je v obchodných podmienkach uvedený miniatúrnym voľným okom ťažko čitateľným písmom. V tejto súvislosti súd uvádza, že právnenému predchodcovi navrhovateľa nič nebránilo uviesť jasným spôsobom výšku RPMN a spôsob, ktorým tento údaj uviedol, nedáva spotrebiteľovi jasnú informáciu o tejto zmluvnej náležitosti. Z uvedeného dôvodu preto existuje legitímna požiadavka stanovená v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, aby údaj o RPMN bol podstatnou náležitosťou spotrebiteľského úveru a jeho absencia je sankcionovaná bezúročnosťou a bez poplatkovosťou spotrebiteľského úveru. Súd konštatuje, že v predmetnej zmluve tiež nie je uvedený dátum konečnej splatnosti úveru, ale vzhľadom na charakter spotrebiteľského úveru vo forme kreditnej karty súd uznáva, že tento údaj v zmluve nebolo možné uviesť. Vzhľadom k tomu, že zmluva nemá všetky náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Z predložených výpisov z úverového účtu odporkyňa mal súd za preukázané, že odporkyňa vyčerpala úver v celkovej výške 2742,30 eura a na vrátenie tejto sumy navrhovateľovi vznikol nárok (navrhovateľovi nevznikol nárok na zaplatenie úrokov a ani akýkoľvek poplatkov). Bolo tiež preukázané, že odporkyňa zaplatila navrhovateľovi sumu 2383,71 eura na splatenie predmetnej kreditnej karty. Teda odporkyňa je povinná zaplatiť rozdiel uvedených súm vo výške 358,59 eur, pretože sa predmetná zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

Vzhľadom k uvedenému súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v prevyšujúcej časti zamietol .

Vzhľadom k tomu, že dlžnú sumu 358,59 eur odporkyňa neuhradila riadne a včas, vznikol navrhovateľovi nárok aj na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.. V tejto časti súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný. Rozhodol tak, že odporkyňa uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 358,59 eur spolu s 8,05% ročným úrokom z omeškania zo sumy 358,59 eur od 16.08.2015 do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že v prevažnom rozsahu úspešnej odporkyňa náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila a ani jej v tomto štádiu konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V zmysle § 205 ods. 1 OSP, sa v odvolaní má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.